

I

(Seadusandlikud aktid)

MÄÄRUSED

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS (EL) 2018/973,

4. juuli 2018,

millega kehtestatakse Põhjmere põhjalähedaste kalavarude ja nende varude püügi mitmeaastane kava, täpsustatakse Põhjamerel kehtiva lossimiskohustuse täitmise üksikasjad ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EÜ) nr 676/2007 ja (EÜ) nr 1342/2008

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 43 lõiget 2,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust ⁽¹⁾,

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt ⁽²⁾

ning arvestades järgmist:

- (1) Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni 10. detsembri 1982. aasta mereõiguse konventsioonis, milles liit on osaline, on ette nähtud kaitsekohustused, sealhulgas kohustus säilitada püütavate liikide populatsioonid tasemel või taastada need tasemeni, mis tagab maksimaalse jätkusuutliku saagikuse.
- (2) New Yorgis 2015. aastal peetud Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni säästva arengu tippkohtumisel võtsid liit ja selle liikmesriigid endale kohustuse reguleerida kalapüüki tõhusalt 2020. aastaks, teha lõpp üleüügil ja ebaseaduslikule, teatamata ja reguleerimata kalapüügile ja kahjulikele püügitavadele ning rakendada teaduspõhiseid majandamiskavu, et taastada kalavarud võimalikult lühikese aja jooksul vähemalt sellisele tasemele, mis tagab maksimaalse jätkusuutliku saagikuse vastavalt kalavarude bioloogilistele omadustele.
- (3) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 1380/2013 ⁽³⁾ on kehtestatud ühise kalanduspoliitika reeglid kooskõlas liidu rahvusvaheliste kohustustega. Ühine kalanduspoliitika peab toetama merekeskkonna kaitset ja kõikide ärilisel eesmärgil kasutatavate liikide säästvat majandamist, eriti aga hea keskkonnaseisundi saavutamist hiljemalt 2020. aastaks, nagu on ette nähtud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2008/56/EÜ ⁽⁴⁾ artikli 1 lõikes 1.
- (4) Ühise kalanduspoliitika eesmärk on muu hulgas tagada, et kalapüük ja vesiviljelus oleksid keskkonna seisukohast pikaajaliselt jätkusuutlikud, kohaldada kalavarude majandamise suhtes ettevaatusprintsipi ja rakendada kalavarude majandamisel ökosüsteempõhist lähenemisviisi.

⁽¹⁾ ELT C 75, 10.3.2017, lk 109.

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi 29. mai 2018. aasta seisukoht (Euroopa Liidu Teatajas seni avaldamata) ja nõukogu 18. juuni 2018. aasta otsus.

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. detsembri 2013. aasta määrus (EL) nr 1380/2013 ühise kalanduspoliitika kohta, millega muudetakse nõukogu määrusi (EÜ) nr 1954/2003 ja (EÜ) nr 1224/2009 ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EÜ) nr 2371/2002 ja (EÜ) nr 639/2004 ning nõukogu otsus 2004/585/EÜ (ELT L 354, 28.12.2013, lk 22).

⁽⁴⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. juuni 2008. aasta direktiiv 2008/56/EÜ, millega kehtestatakse ühenduse merekeskkonnapoliitika-alane tegevusraamistik (merestrategie raamdirektiiv) (ELT L 164, 25.6.2008, lk 19).

- (5) Selleks et saavutada ühise kalanduspoliitika eesmärgid, tuleb neid omavahel kombineerides ning nii nagu peetakse kohaseks vastu võtta mitu kaitsemeetet, nagu mitmeaastased kavad, tehnilised meetmed, kalapüügi võimaluste kindlaksmääramine ja eraldamine.
- (6) Vastavalt määruse (EL) nr 1380/2013 artiklitele 9 ja 10 peavad mitmeaastased kavad põhinema teadus-, tehnika- ja majandusnõuannetel. Nimetatud määruse kohaselt peaks käesoleva määrusega kehtestatud mitmeaastane kava („kava“) sisaldama eesmärgi, mõõdetavaid sihttasemeid koos selgete ajakavadega, kaitse piirväärtusi, kaitsemeetmeid ning tehnilisi meetmeid soovimatu püügi vältimiseks ja piiramiseks.
- (7) Parimate olemasolevate teaduslike nõuannete all mõeldakse avalikult kättesaadavaid teaduslikke nõuandeid, mida toetavad uusimad teadusandmed ja -meetodid ning mille on andnud või on läbi vaadanud sõltumatu ja liidu või rahvusvahelisel tasandil tunnustatud teadusasutus.
- (8) Komisjon peaks saama kavaga hõlmatud kalavarude majandamiseks parimaid kättesaadavaid teaduslikke nõuandeid. Selleks sõlmib ta Rahvusvahelise Mereuurimise Nõukoguga (ICES) vastastikuse mõistmise memorandumid. ICESi teaduslikud nõuanded peaksid olema kava aluseks ning need peaksid eelkõige sisaldama maksimaalse jätkusuutliku saagikuse (valemite „MSY“) saavutamisele vastavate kalastussuremuse sihttasemete F_{MSY} ning kudekarja biomassi piirväärtuse miinimumtasemete $MSY B_{trigger}$ ja kudekarja biomassi piirväärtuste B_{min} -vahemikke. Nimetatud arvühtlused tuleks esitada asjaomaste kalavarude kohta antavates soovitusetes ning vajaduse korral kõigis teistes avalikult kättesaadavates teaduslikes nõuannetes, näiteks ICESi soovitusetes segapüügi kohta.
- (9) Nõukogu määrustes (EÜ) nr 676/2007 ⁽¹⁾ ja (EÜ) nr 1342/2008 ⁽²⁾ on sätestatud nõuded tursa-, lesta- ja merikeevarude säästvaks kasutamiseks Põhjamerel ja sellega piirnevates vetes. Neid ja muid põhjalähedasi varusid püütakse segapüügi käigus. Seepärast on asjakohane kehtestada üks mitmeaastane kava, võttes arvesse osutatud tehnilist koostoimet.
- (10) Mitmeaastast kava tuleks kohaldada põhjalähedaste varude ja nende püügi suhtes Põhjamerel. Nende varude hulka kuuluvad tursklased, lestalised, kõhrkalade liigid ja norra salehomaar (*Nephrops norvegicus*) ning harilikud süvameregarneelid (*Pandalus borealis*), kes elavad merepõhjas või põhjalähedastes veekihtides.
- (11) Mõnda põhjalähedast liiki püütakse nii Põhjamerel kui ka sellega piirnevates vetes. Seepärast peaks kava nende sätete kohaldamisala, mis käsitlevad sihttasemeid ja kaitsemeetmeid, mida kohaldatakse peamiselt Põhjamerel püütavate kalavarude suhtes, laiendama nii, et need kehtivad ka kõnealustele väljaspool Põhjamerd asuvatele piirkondadele. Lisaks tuleb Põhjamerel esinevate, kuid peamiselt väljaspool Põhjamerd püütavate kalavarude jaoks kehtestada sihttasemed ja kaitsemeetmed selliste väljaspool Põhjamerd asuvate piirkondade mitmeaastastes kavades, kus neid varusid peamiselt püütakse, ja laiendada nende mitmeaastaste kavade kohaldamisala ka Põhjamerle.
- (12) Kava geograafilise kohaldamisala määramisel tuleks lähtuda ICESi viimastes kalavarude majandamise teadussoovitustes esitatud varude geograafilisest jaotusest. Kavas toodud kalavarude geograafilist jaotust tuleb hiljem võibolla muuta kas senistest paremate teadusandmete või kalavarude rände tõttu. Seepärast peaks komisjonil olema õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte, millega muudetakse kavas esitatud kalavarude geograafilist jaotust, kui see on ICESi teaduslike nõuannete kohaselt asjaomaste varude puhul muutunud.
- (13) Kui ühist huvi pakkuvaid kalavarusid kasutavad ka kolmandad riigid, peaks liit tegema nende kolmandate riikidega koostööd, et tagada kõnealuste kalavarude säästev majandamine kooskõlas määruses (EL) nr 1380/2013 ja eelkõige selle artikli 2 lõikes 2 ning käesolevas määruses sätestatud eesmärkidega. Kui ametlikku kokkulepet ei saavutata, peaks liit igati püüdma kehtestada selliste kalavarude püügi ühtse korra, mis võimaldaks säästvat majandamist ning seeläbi edendada liidu ettevõtjate jaoks võrdseid konkurentsitingimusi.
- (14) Kava eesmärk peaks olema aidata täita ühise kalanduspoliitika eesmärgi, eelkõige saavutada ja säilitada püütavate kalavarude maksimaalne jätkusuutlik saagikus, täita püügi piirnormidega hõlmatud põhjalähedaste liikide lossimise kohustust, edendada rannakalapüüki ja sotsiaal-majanduslikke küsimusi silmas pidades kalandusest

⁽¹⁾ Nõukogu 11. juuni 2007. aasta määrus (EÜ) nr 676/2007, millega kehtestatakse Põhjamerel lesta- ja merikeevarude püügi mitmeaastane majandamiskava (ELT L 157, 19.6.2007, lk 1).

⁽²⁾ Nõukogu 18. detsembri 2008. aasta määrus (EÜ) nr 1342/2008, millega kehtestatakse tursavarude ja nende varude püügi pikaajaline kava ning tunnustatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 423/2004 (ELT L 348, 24.12.2008, lk 20).

sõltuvate elanike õiglast elatustaset ning rakendada kalavarude majandamisel ökosüsteemipõhist lähenemisviisi. Kavas tuleks samuti esitada kõigi määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 kohaselt lossimiskohustusega hõlmatud liikide kalavarude puhul lossimiskohustuse täitmise üksikasjad liidu jurisdiktsiooni alla kuuluvates Põhjameri vetes.

- (15) Määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 16 lõike 4 kohaselt tuleb kalapüügivõimalused määrata kindlaks kooskõlas nimetatud määruse artikli 2 lõikes 2 sätestatud eesmärkidega ja need peavad olema kooskõlas mitmeaastastes kavades kehtestatud sihttasemetega, ajakavade ja lubatud hälvetega.
- (16) Asjakohane on kehtestada selline kalastussuremuse sihttase (F), mis vastaks eesmärgile saavutada ja säilitada maksimaalne jätkusuutlik saagikus, ning see tuleks esitada maksimaalse jätkusuutliku saagikuse saavutamiseks vajalike väärtuste vahemikena (F_{MSY}). Kõnealused parimatele olemasolevatele teaduslikele nõuannetele tuginevad vahemikud on vajalikud, et tagada paindlikkus, mis võimaldab võtta arvesse teaduslike nõuannete muutusi, aidata täita lossimiskohustust ning arvestada segapüügi erisusi. ICES peaks välja arvutama ja sätestama F_{MSY} -vahemikud, eelkõige oma hooajalistes püügisoovitustes. Kavale tuginevalt on F_{MSY} -vahemikud tuletatud selliselt, et pikas perspektiivis ei vähene saagikus maksimaalse jätkusuutliku saagikusega võrreldes rohkem kui 5 %, nagu on märgitud ICESi vastuses ELi palvele esitada Põhjameri ja Läänemere valitud kalavarude F_{MSY} -vahemikud. Vahemiku ülempiir on selline, et kalavaru allapoole kudekarja biomassi piirväärtust (B_{lim}) langemise tõenäosus ei ületaks 5 %. Selline ülempiir on kooskõlas ka ICESi nõuandva eeskirjaga, mille kohaselt juhul, kui kudekarja biomass või arvukus on väga halb, vähendatakse kalastussuremuse sihttaset (F) nii, et selle ülempiir ei ületa järgmist näitajat: F_{MSY} väärtus korrutatuna kudekarja biomassiga või arvukusega lubatud kogupüügi aastal, jagatuna näitajaga $MSY B_{trigger}$. Nimetatud kaalutluste ja nõuandva eeskirja põhjal annab ICES kalastussuremust ja püügivõimalusi puudutavaid teaduslikke nõuandeid.
- (17) Kalapüügivõimaluste kindlaksmääramiseks peaks üldjuhul kehtima F_{MSY} -vahemike ülemmäär ja teatavatel juhtudel kõrgem ülempiir, tingimusel et asjaomase kalavaru seisundit peetakse heaks. Kindlaksmääratud kalapüügivõimalused võiksid küündida ülempiirini vaid juhul, kui see on teaduslike nõuannete või tõendite põhjal vajalik käesoleva määruse eesmärkide saavutamiseks segapüügi puhul, kalavarude liigisisestest või liikidevahelisest dünaamikast tingitud tõsise kahju vältimiseks või järjestikuste aastate kalapüügivõimaluste kõikumiste piiramiseks.
- (18) Kalavarudele, mille maksimaalse jätkusuutliku saagikuse eesmärgiks seatud sihttasemed on kättesaadavad, tuleb kaitsemeetmete kohaldamise eesmärgil kehtestada kaitse piirväärtused väljendatuna kalavarude puhul kudekarja biomassi miinimumtasemena ja norra salehomaari puhul arvukuse miinimumtasemena.
- (19) Tuleks ette näha asjakohased kaitsemeetmed juhuks, kui kalavaru suurus langeb alla kõnealuste tasemetega. Kaitsemeetmed peaksid hõlmama kalapüügivõimaluste vähendamist ja erikaitsemeetmeid, kui teaduslikud nõuanded näitavad parandusmeetmete vajalikkust. Neid meetmeid peaksid täiendama kõik muud asjakohased meetmed, nagu näiteks komisjoni meetmed vastavalt määruse (EL) nr 1380/2013 artiklile 12 või liikmesriigi meetmed vastavalt sama määruse artiklile 13.
- (20) ICESi 2a rajoonis ja 4. alapiirkonnas peaks saama määrata norra salehomaari lubatud kogupüügi, liites iga funktsionaalse üksuse suhtes kehtestatud püügi piirnormid ning väljaspool funktsionaalseid üksusi asuvate statistiliste ruutude püügi piirnormid kõnealuses lubatud kogupüügi piirkonnas. See ei tohiks siiski välistada meetmete võtmist teatavate konkreetsete funktsionaalsete üksuste kaitseks.
- (21) Kui nõukogu võtab teatava kalavaru püügivõimaluste juures arvesse harrastuskalapüügi märkimisväärset mõju, peaks ta harrastuspüügil püütavaid koguseid arvestades saama kehtestada lubatud kogupüügi mahu töenduslikul püügil ja/või võtta lisaks harrastuskalapüügi piiramiseks muid meetmeid, nagu keelud ja päevased püügi piirmäärad.
- (22) Määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõikes 1 sätestatud lossimiskohustuse täitmiseks tuleks kavaga ette näha täiendavad majandamismeetmed, mida tuleb täpsustada kooskõlas nimetatud määruse artiklile 18.
- (23) Tursavarude seisundit halvendada võivate püügitegevuse häirete vältimiseks on asjakohane säilitada kalapüügilubade süsteem, mis ICESi 7d rajoonis seotakse laevamootori koguvõimsuse piirangutega, nagu seda varem kohaldati määruse (EÜ) nr 1342/2008 alusel.

- (24) Tuleks kehtestada otsest majandamishuvi omavate liikmesriikide ühiste soovitude esitamise tähtaeg, nagu nõutakse määruses (EL) nr 1380/2013.
- (25) Vastavalt määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 10 lõikele 3 tuleks ette näha sätted, mille alusel komisjon hindab 6. augustiks 2023 ja seejärel iga viie aasta järel teaduslike nõuannete põhjal käesoleva määruse kohaldamise nõuetekohasust ja tõhusust. Kõnealune ajavahemik võimaldab lossimiskohustust täielikult rakendada, piirkondlikud meetmed vastu võtta, neid rakendada ja täheldada nende mõju kalavarudele ja kalapüügile. Ka teadusasutused nõuavad vähemalt sellist ajavahemikku.
- (26) Selleks et käia õigeaegselt ja proportsionaalselt kaasas tehnika ja teaduse arenguga ning tagada paindlikkus ja võimaldada teatavate meetmete arengut, peaks komisjonil olema õigus võtta kooskõlas Euroopa Liidu toimimise lepingu artikliga 290 vastu käesoleva määruse täiendamiseks delegeeritud õigusakte, mis käsitlevad käesoleva määrusega reguleeritud kalavarudega seonduvaid kohandusi kalavarude geograafilise jaotuse muutumise tõttu, parandusmeetmeid ja lossimiskohustuse rakendamist. On eriti oluline, et komisjon viiks oma ettevalmistava töö käigus läbi asjakohaseid konsultatsioone, sealhulgas ekspertide tasandil, ja et kõnealused konsultatsioonid viidaks läbi kooskõlas 13. aprilli 2016. aasta institutsioonidevahelises parema õigusloome kokkuleppes⁽¹⁾ sätestatud põhimõtetega. Eelkõige selleks, et tagada delegeeritud õigusaktide ettevalmistamises võrdne osalemine, saavad Euroopa Parlament ja nõukogu kõik dokumendid liikmesriikide ekspertidega samal ajal ning nende ekspertidel on pidev juurdepääs komisjoni eksperdirühmade koosolekutele, millel arutatakse delegeeritud õigusaktide ettevalmistamist.
- (27) Õiguskindluse tagamiseks on asjakohane selgitada, et kava eesmärkide täitmiseks vastu võetud ajutised peatamismeetmed võib lugeda Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 508/2014⁽²⁾ kohaselt toetuskõlblikuks.
- (28) Määrused (EÜ) nr 676/2007 ja (EÜ) nr 1342/2008 tuleks tunnistada kehtetuks,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

I PEATÜKK

REGULEERIMISE, KOHALDAMISALA JA MÕISTED

Artikkel 1

Reguleerimise ja kohaldamisala

1. Käesoleva määrusega kehtestatakse liidu Põhjameri vete (ICESi 2a ja 3a rajoon ja 4. alapiirkond) ning juhul, kui need kalavarud on levinud Põhjamerest kaugemale, Põhjameriga piirnevate vete järgmiste põhjalähedaste kalavarude ja nende püügi mitmeaastane kava („kava“):
- a) tursk (*Gadus morhua*) 4. alapiirkonnas (Põhjameri) ning 7d rajoonis (La Manche'i idaosa) ja 3a rajooni 20. alarajoonis (Skagerrak);
 - b) kilttursk (*Melanogrammus aeglefinus*) 4. alapiirkonnas (Põhjameri) ning 6a rajoonis (Šotimaa läänepoolsed veed) ja 3a rajooni 20. alarajoonis (Skagerrak);
 - c) merilest (*Pleuronectes platessa*) 4. alapiirkonnas (Põhjameri) ning 3a rajooni 20. alarajoonis (Skagerrak);
 - d) põhjaatlandi süsikas (*Pollachius virens*) 4. alapiirkonnas (Põhjameri) ja 6. alapiirkonnas (Rockall ja Šotimaa läänepoolsed veed) ja 3a rajoonis (Skagerrak ja Kattegat);
 - e) harilik merikeel (*Solea solea*) 4. alapiirkonnas (Põhjameri);
 - f) harilik merikeel (*Solea solea*) 3a rajoonis (Skagerrak ja Kattegat) ning 22.–24. alarajoonis (Läänemere lääneosa);
 - g) merlang (*Merlangius merlangus*) 4. alapiirkonnas (Põhjameri) ning 7d rajoonis (La Manche'i idaosa);
 - h) euroopa merikurat (*Lophius piscatorius*) 3a rajoonis (Skagerrak ja Kattegat) ning 4. alapiirkonnas (Põhjameri) ja 6. alapiirkonnas (Rockall ja Šotimaa läänepoolsed veed);
 - i) harilik süvameregarneel (*Pandalus borealis*) 4a rajooni idaosas (Põhjameri põhjaosa, Norra süvik) ja 3a rajooni 20. alarajoonis (Skagerrak);
 - j) norra salehomaar (*Nephrops norvegicus*) 3a rajoonis (3.–4. funktsionaalne üksus);

⁽¹⁾ ELT L 123, 12.5.2016, lk 1.

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. mai 2014. aasta määrus (EL) nr 508/2014 Euroopa Merendus- ja Kalandusfondi kohta ja millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EÜ) nr 2328/2003, (EÜ) nr 861/2006, (EÜ) nr 1198/2006 ja (EÜ) nr 791/2007 ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 1255/2011 (ELT L 149, 20.5.2014, lk 1).

k) norra salehomaar 4. alapiirkonnas (Põhjameri) järgmiste funktsionaalsete üksuste (FÜ) lõikes:

- norra salehomaar Botney Gut-Silver Pitis (5. FÜ);
- norra salehomaar Farne'i sügavikus (6. FÜ);
- norra salehomaar Fladen Groundis (7. FÜ);
- norra salehomaar Firth of Forthis (8. FÜ);
- norra salehomaar Moray Firthis (9. FÜ);
- norra salehomaar Noupis (10. FÜ);
- norra salehomaar Norra süvikus (32. FÜ);
- norra salehomaar Horn's Reefis (33. FÜ);
- norra salehomaar Devil's Hole'is (34. FÜ).

Kui teaduslikud nõuanded viitavad käesoleva lõike esimeses lõigus loetletud varude geograafilise jaotuse muutumisele, võib komisjon võtta kooskõlas artikliga 16 vastu delegeeritud õigusakte, millega muudetakse käesolevat määrust nii, et nende muutuste kajastamiseks muudetakse käesoleva lõike esimeses lõigus loetletud piirkondi. Muudatustega ei laiendata kalavarude levikupiirkondi 2.–7. alapiirkonna liidu vetest kaugemale.

2. Kui komisjon teaduslike nõuannete põhjal leiab, et lõike 1 esimeses lõigus esitatud kalavarude loendit tuleb muuta, võib ta esitada ettepaneku nimetatud loendi muutmiseks.

3. Käesoleva artikli lõikes 1 osutatud Põhjameriga piirnevate vete suhtes kohaldatakse üksnes artikleid 4 ja 6 ning kalapüügi võimalustega seotud meetmeid, mis on sätestatud artiklis 7.

4. Käesolevat määrust kohaldatakse ka lõike 1 esimeses lõigus loetletud liikide püügil Põhjamerel saadud kaaspüükide suhtes. Kui aga nende kalavarude F_{MSY} -vahemikud ja kalavarude biomassiga seotud kaitsemeetmed on võetud teiste mitmeaastasteid kavasad kehtestavate liidu õigusaktide alusel, kohaldatakse neid vahemikke ja kaitsemeetmeid.

5. Käesolevas määruses täpsustatakse ühtlasi kõigi määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 kohaselt lossimiskohustusega hõlmatud liikide varude puhul lossimiskohustuse täitmise üksikasjad liidu jurisdiktsiooni alla kuuluvates Põhjameri vetes.

Artikkel 2

Mõisted

Käesolevas määruses kasutatakse lisaks nõukogu määruse (EÜ) nr 850/98⁽¹⁾ artiklis 3, nõukogu määruse (EÜ) nr 1224/2009⁽²⁾ artiklis 4 ja määruse (EL) nr 1380/2013 artiklis 4 sätestatud mõistetele järgmisi mõisteid:

- 1) „ F_{MSY} -vahemik“ – parimates olemasolevates, eelkõige Rahvusvahelise Mereuurimise Nõukogu (ICES) teaduslikes nõuannetes esitatud väärtuste vahemik, mille piiresse jäävad kalastussuremuse tasemed annavad, teatavate püügitavade ja praeguste keskmiste keskkonnatingimuste juures, pikas perspektiivis tulemuseks maksimaalse jätkusuutliku saagikuse (MSY), mõjutamata oluliselt asjaomase varu taastootmisprotsessi. Vahemik arvutatakse nii, et pikas perspektiivis ei tohiks saagikus väheneda maksimaalse jätkusuutliku saagikusega võrreldes rohkem kui 5 %. Vahemiku ülempiir on selline, et võimalus, et kalavarud langevad alla kudekarja biomassi piirväärtuse (B_{lim}), oleks kõige rohkem 5 %;
- 2) „ $MSY F_{lower}$ “ – F_{MSY} -vahemiku kõige madalam väärtus;
- 3) „ $MSY F_{upper}$ “ – F_{MSY} -vahemiku kõige kõrgem väärtus;
- 4) „ F_{MSY} point value“ – selline arvestuslik kalastussuremuse suurus, mis teatavate püügitavade ja praeguste keskmiste keskkonnatingimuste juures annab pikas perspektiivis maksimaalse jätkusuutliku saagikuse (MSY);
- 5) „ F_{MSY} alumine vahemik“ – kalastussuremuse väärtused vahemikus $MSY F_{lower}$ kuni F_{MSY} point value;

⁽¹⁾ Nõukogu 30. märtsi 1998. aasta määrus (EÜ) nr 850/98 kalavarude kaitsest noorte mereorganismide kaitseks võetud tehniliste meetmete kaudu (EÜT L 125, 27.4.1998, lk 1).

⁽²⁾ Nõukogu 20. novembri 2009. aasta määrus (EÜ) nr 1224/2009, millega luuakse liidu kontrollisüsteem ühise kalanduspoliitika eeskirjade järgimise tagamiseks, muudetakse määrusi (EÜ) nr 847/96, (EÜ) nr 2371/2002, (EÜ) nr 811/2004, (EÜ) nr 768/2005, (EÜ) nr 2115/2005, (EÜ) nr 2166/2005, (EÜ) nr 388/2006, (EÜ) nr 509/2007, (EÜ) nr 676/2007, (EÜ) nr 1098/2007, (EÜ) nr 1300/2008, (EÜ) nr 1342/2008 ning tunnistatakse kehtetuks määrused (EMÜ) nr 2847/93, (EÜ) nr 1627/94 ja (EÜ) nr 1966/2006 (ELT L 343, 22.12.2009, lk 1).

- 6) „ F_{MSY} ülemine vahemik“ – kalastussuremuse väärtused vahemikus F_{MSY} point value kuni $MSY F_{upper}$;
- 7) „ B_{lim} “ – parimates olemasolevates, eelkõige ICESi teaduslikes nõuannetes esitatud kudekarja biomassi piirväärtus, millest väiksemate kalavarude korral võib varude paljunemisevõime langeda;
- 8) „ $MSY B_{trigger}$ “ – parimates olemasolevates, eelkõige ICESi teaduslikes nõuannetes esitatud kudekarja biomassi (norra salehomaari varude korral – arvukuse) piirväärtuse miinimumtase, millest madalama näitaja korral tuleb võtta sobivaid erimajandamismeetmeid, tagamaks et püügimäärad koos looduslike tingimuste muutumisega võimaldaksid varudel pikas perspektiivis taastuda maksimaalse jätkusuutliku saagikuse saamiseks vajalikust kõrgemal tasemel.

II PEATÜKK

EESMÄRGID

Artikkel 3

Eesmärgid

1. Kava aitab saavutada ühise kalanduspoliitika eesmäärke, mis on loetletud määruse (EL) nr 1380/2013 artiklis 2, eelkõige kohaldades ettevaatusprintsipi põhinevat lähenemisviisi kalavarude majandamisele, ning selle eesmärk on tagada, et mere elusressursside kasutamisel taastatakse ja säilitatakse püütavate liikide populatsioonid maksimaalse jätkusuutliku saagikuse tagamiseks vajalikust kõrgemal tasemel.
2. Kava aitab teha lõpu tagasiheitele seeläbi, et soovimatut püüki välditakse ja piiratakse nii palju kui võimalik, ning aitab täita määruse (EL) nr 1380/2013 artiklis 15 sätestatud lossimiskohustust liikide osas, mille suhtes kehtivad püügi piirnormid ja kohaldatakse käesolevat määrust.
3. Kavaga rakendatakse kalavarude majandamise suhtes ökosüsteemipõhist lähenemisviisi, et püügitegevuse negatiivne mõju mere ökosüsteemile oleks võimalikult väike. Kava on kooskõlas liidu keskkonnavalaste õigusaktidega, eelkõige direktiivi 2008/56/EÜ artikli 1 lõikes 1 seatud eesmärgiga saavutada aastaks 2020 hea keskkonnaseisund.
4. Eelkõige on kava eesmärk:
 - a) tagada direktiivi 2008/56/EÜ I lisas esitatud tunnuses 3 kirjeldatud tingimuste täitmine ning
 - b) aidata kaasa direktiivi 2008/56/EÜ I lisas esitatud teiste asjakohaste tunnuste täitmisele vastavalt kalanduse osatähtsusele nende saavutamisel.
5. Kõnealuse kava kohaste meetmete võtmisel tuginetakse parimatele olemasolevatele teaduslikele nõuannetele. Puudulike andmete korral tagatakse asjaomaste kalavarude kaitsmine võrreldaval tasemel.

III PEATÜKK

SIHTTASEMED

Artikkel 4

Sihttasemed

1. Artikli 1 lõikes 1 loetletud kalavarude puhul tuleb kalastussuremuse sihttasemeni, mis on kooskõlas artiklis 2 määratletud F_{MSY} -vahemikega, jõuda võimalikult kiiresti ning järk-järgult aastaks 2020, misjärel seda tuleb kooskõlas käesoleva artikliga hoida F_{MSY} -vahemikes.
2. Kaval põhinevad F_{MSY} -vahemikud tuleb taotleda ICESilt.
3. Kooskõlas määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 16 lõikega 4 määrab nõukogu kalavaru püügivõimalused kindlaks teatava kalavaru kohta sel ajal teadaoleva F_{MSY} alumise vahemiku piires.

4. Olenemata lõigetest 1 ja 3 võib kalavaru püügivõimaluse kindlaks määrata tasemel, mis jääb F_{MSY} -vahemikust madalamale.
5. Olenemata lõigetest 3 ja 4 võib kalavaru püügivõimalused kindlaks määrata lähtuvalt teatava kalavaru kohta sel ajal teadaolevast F_{MSY} ülemisest vahemikust, tingimusel et artikli 1 lõikes 1 osutatud kalavaru on suurem kui $MSY B_{trigger}$:
 - a) kui see on teaduslike nõuannete või tõendite põhjal vajalik artiklis 3 sätestatud eesmärkide saavutamiseks segapüügi puhul;
 - b) kui see on teaduslike nõuannete või tõendite põhjal vajalik varudele liigisisestest või liikidevahelisest dünaamikast tingitud tõsise kahju vältimiseks või
 - c) selleks, et järjestikuste aastate kalapüügivõimaluste erinevused ei ületaks 20 %.
6. Kalapüügivõimaluste määramisel tuleb kindlasti tagada, et tõenäosus, et kudekarja biomass langeb allapoole B_{lim} -i, oleks alla 5 %.

Artikkel 5

Kaaspüügi majandamine

1. Artikli 1 lõikes 4 osutatud kalavarude majandamise meetmed, sealhulgas kohasel juhul kalapüügivõimalused, kehtestatakse parimaid olemasolevaid teaduslike nõuandeid arvestades ja kooskõlas artiklis 3 sätestatud eesmärkidega.
2. Piisava teadusliku teabe puudumise korral majandatakse kalavarusid lähtuvalt määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 4 lõike 1 punktis 8 määratletud ettevaatusprintsibil põhinevast lähenemisviisist kalavarude majandamisele.
3. Vastavalt määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 9 lõikele 5 võetakse käesoleva määruse artikli 1 lõikes 4 osutatud kalavarude majandamisel arvesse seda, kui raske on hoida üheaegselt kõigi kalavarude püüki maksimaalse jätkusuutliku saagikuse juures, eriti olukordades, kus see viib ennatliku püügikeeluni.

IV PEATÜKK

KAITSEMEETMED

Artikkel 6

Kaitse piirväärtused

Kava kohaselt tuleb artikli 1 lõikes 1 osutatud kalavarude täieliku paljunemisvõime kaitseks taotleda ICESilt alljärgnevad kaitse piirväärtused:

- a) artikli 1 lõikes 1 osutatud kalavarude puhul $MSY B_{trigger}$;
- b) artikli 1 lõikes 1 osutatud kalavarude puhul B_{lim} .

Artikkel 7

Kaitsemeetmed

1. Kui teaduslikest nõuannetest nähtub, et teataval aastal on mis tahes artikli 1 lõikes 1 osutatud kalavaru kudekarja biomass (norra salehomaari puhul – arvukus) allpool $MSY B_{trigger}$ -it, tuleb võtta kõik asjakohased parandusmeetmed, et tagada asjaomase kalavaru või funktsionaalse üksuse kiire taastumine maksimaalset jätkusuutlikku saagikust tagavast tasemest kõrgemal tasemel. Eelkõige tuleb erandina artikli 4 lõigetest 3 ja 5 kehtestada asjaomase kalavaru püügivõimalused tasemel, mis vastab F_{MSY} ülemisest vahemikust madalamale kalastussuremuse tasemele, võttes arvesse kõnealuse varu biomassi vähenemist.
2. Kui teaduslikest nõuannetest nähtub, et mis tahes artikli 1 lõikes 1 osutatud kalavaru kudekarja biomass (norra salehomaari puhul – arvukus) on allpool B_{lim} -i, tuleb võtta kõik asjakohased parandusmeetmed, et tagada asjaomase kalavaru või funktsionaalse üksuse kiire taastumine maksimaalset jätkusuutlikku saagikust tagavast tasemest kõrgemal tasemel. Eelkõige võib nende parandusmeetmetega erandina artikli 4 lõigetest 3 ja 5 peatada asjaomase kalavaru või funktsionaalse üksuse sihtpüügi ja vastavalt vähendada kalapüügivõimalusi.

3. Käesolevas artiklis osutatud parandusmeetmed võivad olla:
 - a) määruse (EL) nr 1380/2013 artiklite 12 ja 13 kohased erakorralised meetmed;
 - b) käesoleva määruse artiklite 8 ja 9 kohased meetmed.
4. Kui kalavaru kudekarja biomass või norra salehomaari puhul arvukus on artiklis 6 osutatud tasemest väiksem, valitakse käesolevas artiklis osutatud meetmed, arvestades olukorra laadi, tõsidust, kestust ja korduvust.

Artikkel 8

Konkreetsed kaitsemeetmed

Kui teaduslikest nõuannetest nähtub, et on vaja parandusmeetmeid, et tagada käesoleva määruse artikli 1 lõikes 4 osutatud mis tahes põhjalähedaste kalavarude kaitse, või kui artikli 1 lõikega 1 hõlmatud mis tahes kalavarude kudekarja biomass või norra salehomaari varude arvukus on teataval aastal $MSY B_{trigger}$ väärtusest väiksem, on komisjonil õigus võtta kooskõlas käesoleva määruse artikliga 16 ja määruse (EL) nr 1380/2013 artikliga 18 vastu delegeeritud õigusakte. Selliste delegeeritud õigusaktidega võib täiendada käesolevat määrust, sätestades normid, mis käsitlevad järgmist:

- a) püügivahendite omadused, eeskätt võrgusilma suurus, konksu suurus, püügivahendi konstruktsioon, võrguniidi jämedus, püügivahendi suurus või selektiivsusevahendite kasutamine selektiivsuse säilitamiseks või parandamiseks;
- b) püügivahendi kasutamine, eeskätt veesoleku aeg ja püügivahendite kasutamise sügavus, et tagada või parandada selektiivsust;
- c) kalapüügi keelustamine või piiramine teatavates piirkondades, et kaitsta kudevaid ja noorkalu, varude kaitseks kehtestatud alammõödust väiksemaid kalu, sihtliiki mittekuuluvaid kalaliike;
- d) kalapüügi või teatavat liiki püügivahendite kasutamise keelustamine või piiramine kindlateks ajavahemikeks, et kaitsta kudevaid kalu, varude kaitseks kehtestatud alammõödust väiksemaid kalu või sihtliiki mittekuuluvaid kalaliike;
- e) kalavarude kaitseks kehtestatud alammõödud mereelustiku noorisendite kaitse tagamiseks;
- f) muud selektiivsusega seotud näitajad.

V PEATÜKK

TEHNILISED MEETMED

Artikkel 9

Tehnilised meetmed

1. Et täiendada käesolevat määrust, on komisjonil õigus võtta kooskõlas käesoleva määruse artikliga 16 ja määruse (EL) nr 1380/2013 artikliga 18 vastu delegeeritud õigusakte järgmistehniliste meetmete kohta:
 - a) püügivahendite omaduste spetsifikatsioonid ja nende kasutamise kord, et tagada või parandada selektiivsust, vähendada soovimatut püüki või minimeerida ökosüsteemi kahjustamist;
 - b) püügivahendite muudatuste ja lisaseadmete spetsifikatsioonid, et tagada või parandada selektiivsust, vähendada soovimatut püüki või minimeerida ökosüsteemi kahjustamist;
 - c) teatavate püügivahendite kasutamise ja püügitegevuse piiramine või keelamine teatavates piirkondades või teatavatel ajavahemikel, et kaitsta kudevaid kalu, varude kaitseks kehtestatud alammõödust väiksemaid kalu ja mittesihtliike või minimeerida ökosüsteemi kahjustamist, ning
 - d) käesoleva määruse kohaldamisalasse kuuluvate kalavarude kaitseks alammõõtude kehtestamine, et tagada mereelustiku noorisendite kaitse.
2. Käesoleva artikli lõikes 1 osutatud meetmed peavad aitama saavutada artiklis 3 sätestatud eesmärgid.

VI PEATÜKK

KALAPÜÜGIVÕIMALUSED

Artikkel 10

Kalapüügivõimalused

1. Liikmesriigid võtavad neile eraldatud kalapüügivõimaluste jaotamisel vastavalt määruse (EL) nr 1380/2013 artiklile 17 arvesse segapüügis osalevate laevade saagi tõenäolist koostist.
2. Vastavalt määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 16 lõikele 8 võivad liikmesriigid omavahel vahetada neile eraldatud kalapüügivõimalusi või nende osasid, kui nad on sellest eelnevalt teavitanud komisjoni.
3. Ilma et see piiraks käesoleva määruse artikli 7 kohaldamist, võib norra salehomaari lubatud kogupüük ICESi 2a rajoonis ja 4. alapiirkonnas olla iga funktsionaalse üksuse suhtes kehtestatud püügi piirnormide ning väljaspool funktsionaalseid üksusi asuvate statistiliste ruutude püügi piirnormide summa.
4. Kui teaduslikest nõuannetest nähtub, et harrastuskalapüük mõjutab oluliselt mingi konkreetse kalavaru kalastus-
suremust, võtab nõukogu seda arvesse ning võib kalapüügivõimaluste kehtestamisel piirata harrastuskalapüüki, et mitte ületada kalastussuremuse summaarset sihttaset.

VII PEATÜKK

LOSSIMISKOHUSTUSEGA SEOTUD SÄTTED

Artikkel 11

Liidu vetes Põhjamerel kehtiva lossimiskohustusega seotud sätted

Kõigi Põhjamerel kalavarude puhul, mille puhul vastavalt määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõikele 1 kehtib lossimis-
kohustus, on komisjonil õigus võtta kooskõlas käesoleva määruse artikliga 16 ja määruse (EL) nr 1380/2013
artikliga 18 vastu delegeeritud õigusakte, et täiendada käesolevat määrust, täpsustades nimetatud kohustuse üksikasju
vastavalt määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõike 5 punktidele a–e.

VIII PEATÜKK

JUURDEPÄÄS VETELE JA KALAVARUDELE

Artikkel 12

Kalapüügiload ja võimsuse ülemmäärad

1. Kooskõlas määruse (EÜ) nr 1224/2009 artikliga 7 väljastavad kõik liikmesriigid iga käesoleva määruse artikli 1
lõikes 1 osutatud ICESi püügipiirkonna kohta kalapüügiload nende lipu all sõitvatele laevadele, mis tegelevad asjaomases
piirkonnas kalapüügiga. Kalapüügilubadega võivad liikmesriigid ka piirata nimetatud laevade kilovattides (kW)
väljendatud koguvõimsust, kui need laevad kasutavad spetsiifilisi püügivahendeid.
2. Tursapüügil La Manche'i idaosas (ICESi 7d rajoon), ilma et see piiraks määruse (EL) nr 1380/2013 II lisas sätestatud
püügivõimsuse ülempiiride kohaldamist, ei tohi käesoleva artikli lõike 1 kohaselt välja antud kalapüügilubadega laevade
koguvõimsus kilovattides (kW) ületada nende laevade koguvõimsust, kes kasutasid 2006. või 2007. aastal asjaomases
ICESi püügipiirkonnas ühte alljärgnevatest püügivahenditest:
 - a) põhjatraalid ja noodad (OTB, OTT, PTB, SDN, SSC, SPR) võrgusilma suurusega
 - i) vähemalt 100 mm;
 - ii) vähemalt 70 mm, kuid alla 100 mm;
 - iii) vähemalt 16 mm, kuid alla 32 mm;
 - b) piimtraalid (TBB) võrgusilma suurusega
 - i) vähemalt 120 mm;
 - ii) vähemalt 80 mm, kuid alla 120 mm;

- c) nakkevõrgud (GN);
- d) abarad (GT);
- e) õngejadad (LL).

3. Kõik liikmesriigid koostavad ja säilitavad selliste laevade loetelu, millel on lõikes 1 osutatud kalapüügiluba, ning teevad selle loetelu oma ametlikul veebisaidil komisjonile ja teistele liikmesriikidele kättesaadavaks.

IX PEATÜKK

ÜHIST HUVI PAKKUVATE KALAVARUDE MAJANDAMINE

Artikkel 13

Liidule ja kolmandatele riikidele ühist huvi pakkuvate kalavarude majandamise põhimõtted ja eesmärgid

1. Kui ühist huvi pakkuvaid kalavarusid püüavad ka kolmandad riigid, peab liit tegema nende kolmandate riikidega koostööd, et tagada kõnealuste kalavarude säästev majandamine kooskõlas määruses (EL) nr 1380/2013 ja eelkõige selle artikli 2 lõikes 2 ning käesolevas määruses sätestatud eesmärkidega. Kui ametlikku kokkulepet ei saavutata, teeb liit kõik võimaliku selliste kalavarude püügi ühtse korra sisseadmiseks, et võimaldada säästvat majandamist ja seeläbi edendada liidu ettevõtjate jaoks võrdseid konkurentsitingimusi.
2. Kalavarude ühisel majandamisel koos kolmandate riikidega võib liit vastavalt määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 33 lõikele 2 vahetada kolmandate riikidega kalapüügivõimalusi.

X PEATÜKK

PIIRKONDADEKS JAOTAMINE

Artikkel 14

Piirkondlik koostöö

1. Käesoleva määruse artiklites 8, 9 ja 11 sätestatud meetmete suhtes kohaldatakse määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 18 lõikeid 1–6.
2. Käesoleva artikli lõike 1 kohaldamiseks võivad otsese majandamishuviga liikmesriigid esitada määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 18 lõike 1 kohaselt ühiseid soovitusi esimest korda hiljemalt 6. augustil 2019 ja seejärel iga kord 12 kuu jooksul pärast kava mõju hinnangu esitamist vastavalt käesoleva määruse artiklile 15. Asjaomased liikmesriigid võivad kõnealuseid soovitusi esitada ka juhul, kui nad seda vajalikuks peavad, eelkõige käesoleva määruse kohaldamisalasse kuuluvate kalavarude olukorra järsu muutumise korral. Ühised soovitusel konkreetselt kalendriaastaks kavandatud meetmete kohta tuleb esitada hiljemalt eelneva aasta 1. juuliks.
3. Käesoleva määruse artiklitest 8, 9 ja 11 tulenevad õigused ei piira muude liidu õigusnormidega, sealhulgas määrusega (EL) nr 1380/2013 komisjonile antud volitusi.

XI PEATÜKK

JÄRELMEETMED

Artikkel 15

Kava hindamine

Hiljemalt 6. augustiks 2023 ja seejärel iga viie aasta tagant esitab komisjon Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande kava tulemuste ja mõju kohta käesoleva määruse kohaldamisalasse kuuluvatele kalavarudele ja nende kalavarude püügile, eriti seoses artiklis 3 sätestatud eesmärkide täitmisega.

XII PEATÜKK

MENETLUSSÄTTED*Artikkel 16***Delegeeritud volituste rakendamine**

1. Komisjonile antakse õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte käesolevas artiklis sätestatud tingimustel.
2. Artikli 1 lõikes 1 ning artiklites 8, 9 ja 11 osutatud õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte antakse komisjonile viieks aastaks alates 5. augustist 2018. Komisjon esitab delegeeritud volituste kohta aruande hiljemalt üheksa kuud enne viieaastase tähtaja möödumist. Volituste delegeerimist pikendatakse automaatselt samaks ajavahemikuks, välja arvatud juhul, kui Euroopa Parlament või nõukogu esitab selle suhtes vastuväite hiljemalt kolm kuud enne iga ajavahemiku lõppemist.
3. Euroopa Parlament ja nõukogu võivad artikli 1 lõikes 1 ning artiklites 8, 9 ja 11 osutatud volituste delegeerimise igal ajal tagasi võtta. Tagasivõtmise otsusega lõpetatakse otsuses nimetatud volituste delegeerimine. Otsus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas* või otsuses nimetatud hilisemal kuupäeval. See ei mõjuta juba jõustunud delegeeritud õigusaktide kehtivust.
4. Enne delegeeritud õigusakti vastuvõtmist konsulteerib komisjon kooskõlas 13. aprilli 2016. aasta institutsioonidevahelises parema õigusloome kokkuleppes sätestatud põhimõtetega iga liikmesriigi määratud ekspertidega.
5. Niipea kui komisjon on delegeeritud õigusakti vastu võtnud, teeb ta selle samal ajal teatavaks Euroopa Parlamendile ja nõukogule.
6. Artikli 1 lõike 1 ning artiklite 8, 9 ja 11 alusel vastu võetud delegeeritud õigusakt jõustub üksnes juhul, kui Euroopa Parlament ega nõukogu ei ole kahe kuu jooksul pärast õigusakti teatavakstegemist Euroopa Parlamendile ja nõukogule esitanud selle suhtes vastuväidet või kui Euroopa Parlament ja nõukogu on enne selle tähtaja möödumist komisjonile teatanud, et nad ei esita vastuväidet. Euroopa Parlamendi või nõukogu algatusel pikendatakse seda tähtaega kahe kuu võrra.

XIII PEATÜKK

EUROOPA MERENDUS- JA KALANDUSFONDIST ANTAV TOETUS*Artikkel 17***Euroopa Merendus- ja Kalandusfondist antav toetus**

Kava eesmärkide saavutamiseks võetud ajutisi peatamismeetmeid käsitatakse määruse (EL) nr 508/2014 artikli 33 lõike 1 punktide a ja c kohase püügitegevuse ajutise peatamisena.

XIV PEATÜKK

LÕPPSÄTTED*Artikkel 18***Kehtetuks tunnistamine**

1. Määrused (EÜ) nr 676/2007 ja (EÜ) nr 1342/2008 tunnistatakse kehtetuks.
2. Viiteid kehtetuks tunnistatud määrustele käsitatakse viidetena käesolevale määrusele.

*Artikkel 19***Jõustumine**

Käesolev määrus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Strasbourg, 4. juuli 2018

Euroopa Parlamendi nimel
president
A. TAJANI

Nõukogu nimel
eesistuja
K. EDTSTADLER

Euroopa Parlamendi ja nõukogu ühisavaldus keelatud liikide kohta

Komisjoni ettepaneku põhjal vastu võetav määrus, mis käsitleb kalavarude ja mereökosüsteemide kaitsmist tehniliste meetmete abil (2016/0074(COD)) peaks sisaldama muu hulgas ka sätteid liikide kohta, mille püük on keelatud. Seepärast on kaks institutsiooni leppinud kokku mitte lisada käesolevasse määrusesse (2016/0238(COD)) nimekirja Põhjamere kohta.

Euroopa Parlamendi ja nõukogu ühisavaldus kontrolli kohta

Euroopa Parlament ja nõukogu lisavad kontrollimist käsitleva määruse (määrus (EÜ) nr 1224/2009) eelseisvasse läbivaatamisse Põhjamere osas järgmised kontrollisätted: eelteatiste, püügipäevikute ja määratud sadamate kohta ning muud kontrollisätted.
